Περί Παπισμού και Οικουμενισμού (Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 21 Νοεμβρίου, 2007

Ακολουθεί επιστολή του Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς Σεραφείμ προς τον υπεύθυνο του «Ο. Τ.», για το θέμα του παπισμού. Κατόπιν, ακολουθεί επιστολή διαμαρτυρίας του Παπικού Επισκόπου Σύρου για την επιστολή του Σεβασμιωτάτου. Και τέλος έχουμε την τελική απάντηση του Σεβασμιωτάτου στις κατηγορίες του Παπικού.

Α) Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ επιστολή "Περι Παπισμού κ' Οικουμενισμού

Πηγή: «Ορθ.Τύπος» τεύχος 6/7/07

«Πανοσιολογιώτατε Άγιε Αδελφέ,

Μετά τιμής απευθύνομαι εις την Υμετέραν φίλην Πανοσιολογιότητα, τον εγνωσμένον και φρυκτωρόν αγωνιστήν της πατερικής και ευαγγελικής αληθείας, διά να εκφράσω ευχαριστίας δι' όσα ευγενή ανεφέρθησαν περί της ελαχιστότητός μου εις το φύλλον

της 15.6.2007 τού στοιχουμένου προς την Αλήθειαν της Μιας, Αγίας, Αποστολικής και Καθολικής Εκκλησίας δημοσιογραφικού οργάνου της υπό της Υμετέρας πεπνυμένης πνευματικής πατρότητος τελούσης "Πανελληνίου Ορθοδόξου Ενώσεως".

Όθεν επικοινωνώ μεθ' Υμών το μέν, όπως ευχαριστήσω διά τας Υμετέρας ευμενείς κρίσεις, το δε, όπως επαναλάβω το αυτονόητον, τ.έ. την Αλήθειαν της Εκκλησίας μας, απαντών εν ταυτώ εις τον συντάκτην της στήλης "Γεγονότα και σχόλια".

Καί η απάντησίς μου εις το οξύ αυτό ζήτημα της παναιρέσεως τού Οικουμενισμού και της αιρέσεως τού Παπισμού δεν ημπορεί εκ λόγων αληθούς αγάπης και προσωπικής αγωνίας διά τους ετεροδόξους συνανθρώπους μας να είναι άλλη από την αιώνιον και αδιάπτωτον θέσιν Πνευματοφόρων Θειοτάτων Αγίων Πατέρων.

Η συγκρητιστική χοάνη της παναιρέσεως τού Οικουμενισμού ως εκφράζεται σήμερον τόσον εις το Παγκόσμιον Συμβούλιον των λεγομένων Εκκλησιών, όσον και εις τα διάφορα διεθνή fora καταδολιεύει και ευτελίζει την Χριστιανικήν αποκάλυψιν και εκκοσμικεύει το άγγελμα της σωτηρίας μετατρέπουσα αυτό εις ηθικολογίαν στερουμένην ζωής, χάριτος και δυνάμεως Θεού.

Είναι τελικώς η προσπάθεια αυτή μία ακόμη άπελπις απόπειρα τού βυθίου δράκοντος να εκμηδενίση το σταυροαναστάσιμον μήνυμα ζωής της Αποστολικής Καθολικής τού Χριστού Εκκλησίας.

Όσον δε αφορά εις **την αίρεσιν τού Παπισμού** αποκοπείσα η Ρωμαϊκή Εκκλησία εκ της Αδιαιρέτου Εκκλησίας της πρώτης χιλιετίας και στερηθείσα της Θείας Χάριτος, εξέπεσεν από αιρέσεως εις αίρεσιν εις τραγικάς αλλοιώσεις τού Χριστιανικού μηνύματος εις σημείον αποτρόπαιον να χρησιμοποιή την βίαν και το έγκλημα ως τρόπον επιβολής της Εκκλησιαστικής πειθούς, και αναφέρομαι εις την Ιεράν Εξέτασιν, τους θρησκευτικούς πολέμους, τας Σταυροφορίας και τον αποικιοκρατικόν Ιμπεριαλισμόν και τους βιαίους εκχριστιανισμούς των ιθαγενών.

Εισήγαγε τον ατελή ανθρώπινον δικανισμόν εν τή Εκκλησία, την υψίστην και χυδαιοτέραν μορφήν κατά τού αληθώς δικαιοκρίτου και φιλανθρώπου Θεού, εξυβρίζων Αυτόν ως οιονεί δικαστήν, τού ανθρωπίνου γένους. Διά δε της δυσωνύμου θεωρίας τού Ανσέλμου Καντουαρίας περί ικανοποιήσεως της Θείας δικαιοσύνης, απέδωσε πάθη εις τον Αιώνιον Θεόν και ηλλοίωσε τραγικά το υπέρτατον γεγονός της Θείας ενανθρωπήσεως και της αγαπητικής κενώσεως και θυσίας τού Υιού τού Θεού.

Εν ταυτώ διά της αρνήσεως της Θεοπρεπούς διακρίσεως μεταξύ Ουσίας και των Ακτίστων Θείων Ενεργειών και της κακοδοξίας περί της δήθεν κτιστής χάριτος, απώλεσε πάσαν έννοιαν ενθέου ιερότητος, μετέβαλε δε τον Χριστιανικόν βίον εξ

οδού θεώσεως και αλληλοπεριχωρήσεως κτιστού και ακτίστου εις ατελή καθωσπρεπισμόν.

Ο Παπισμός εξορίζων τον Θεόν εκτός της απτής πραγματικότητος ανέλαβεν, όπως υποκαταστήση Αυτόν, θέτων τοιουτοτρόπως τα θεμέλια της αθείας, ως αύτη υποστασιάζεται εις σύγχρονα συστήματα και ιδεολογίας. Διέστρεψε την βάσιν της Ορθοδόξου Εκκλησιολογίας διά τού ατεκμηριώτου πρωτείου δικαιοδοσίας και τού ανιστορήτου αλαθήτου.

Παρέλκει όπως αναφερθώμεν εις την αλλοίωσιν τού επί χίλια έτη κοινού συμβόλου της Πίστεως διά της διθείας τού filioque, των υπερεκτάκτων έργων, τού καθαρτηρίου πυρός, ως και λοιπών τραγικών διαστρεβλώσεων της ευαγγελικής αληθείας.

Ταπεινώς φρονώ ότι η μήτηρ ημών Αγία Ορθόδοξος Εκκλησία, ως μόνη και αληθής ιστορική συνέχεια της αδιαιρέτου Εκκλησίας οφείλει να διακηρύξη urbi et orbi την αλήθειαν και βεβαιότητα της αυτοσυνειδησίας Αυτής, διά τεκμηριωμένων θέσεων και κειμένων. Εν συνεχεία να αποχωρήση εκ των λεγομένων διαλόγων προσφερόντων άλλοθι, δυστυχώς, εις τους ηγήτορας και τους υπ' αυτούς εν αιρέσει όντας και εν χώρα και σκιά θανάτου βιούντας και καλέση αυτούς διά λόγων, πράξεων και ευαγγελικής βιοτής, όπως οι μέν εκτός της σωτηριώδους πίστεως επανακάμψουν εις την κοινήν χιλιετή αποστολικοπαράδοτον αλήθειαν, οι δε, όπως ανακαλύψουν την διά της Αναστάσεως υπέρβασιν τού θανάτου και την σωτηρίαν, άτινα ως τιμαλφεστάτην ευωδίαν αποπνέει σύμπασα η ιερά ημών Παράδοσις.

Μετά πολλής αγάπης
εν Κυρίω τώ Θεώ ημών».

Β) ΔΕΝ ΕΙΣΘΕ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΕΙΣΘΕ ΑΙΡΕΣΙΣ...

Πηγή: «Ορθ.Τύπος» τεύχος 6/11/07

Ο Παπικός Επίσκοπος Σύρου διετύπωσε «αυστηρότατες» επικρίσεις εναντίον τού Πειραιώς δια την επιστολή του εις τον «Ο.Τ.» ότι ο Παπισμός εθεμελίωσε την αθεΐαν. Ο Παπικός Επίσκοπος χαρακτηρίζει τον «Ο.Τ.» «άκρατον» δια τας θέσεις του έναντι των Παπικών. Ο Πειραιώς κ. Σεραφείμ υπερασπίζεται την Ορθόδοξον Πίστιν, λέγει ότι η Εκκλησία είναι Μία, αυτή της Ορθοδόξου Πίστεως τονίζει ότι ο παπικός επίσκοπος ευρίσκεται εις πλάνην, υπογραμμίζει ότι ο Παπισμός είναι αίρεσις, υπενθυμίζει τα εγκλήματα των Παπικών εναντίον 800.000 Ορθοδόξων εις την Κροατίαν, θέτει ερωτήματα εις τον Παπικόν Επίσκοπον και υπερασπίζεται δια τας θέσεις του, έναντι των χριστιανικών αιρέσεων, τον «Ο.Τ.».

Ο Ο.Τ προς το τέλος Ιουνίου, με σχόλιόν του εξύμνησε την παρουσία και το έργον, το οποίον επιτελεί ο Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ. Τον εκάλεσεν όμως καθ' υπόδειξη αναγνωστών του , να λάβει θέσιν εις το θέμα του Παπισμού, διότι ο πιστός λαός δεν τον είχεν ακούσει να ομιλή σχετικώς. Ο σεβασμιότατος Μητροπολίτης το έπραξε, με γραπτήν δήλωσίν του, την οποίαν έκαμνε πρώτον θέμα ο Ο.Τ. - εις το φύλλον της 6ης Ιουλίου.

Εις εκείνην την δήλωσιν ο Πειραιώς ετόνιζεν ότι η Ορθόδοξος Εκκλησία οφείλει να σταματήση τούς θεολογικούς διάλογους με τούς Παπικούς και άλλους αιρετικούς, εστρέφετο εναντίον τού Οικουμενισμού και διεκήρυσσεν ότι ο παπισμός ως αίρεσις εθεμελίωσεν την αθεΐαν. Αι θέσεις του Πειραιώς εις τόν ΟΤ εγένοντο, ενώ ο αρχιεπίσκοπος είχεν εισαχθή εις το «Αρεταίειον» Νοσοκομείον. Και το περιβάλλον του ηνωχλήθη από τας θέσεις του Μητροπολίτου Πειραιώς. Ηνωχλήθησαν, όμως, και οι Παπικοί. Διότι ο Μητροπολίτης Πειραιώς δεν τους εχαρακηριζε «σχισματικούς», ως τους θέλουν πολλοί Ιεράρχαι, αλλά αιρετικούς.

Η ενόχλησις διαφαίνεται και από επιστολή, την οποίαν απήυθυνεν ο επίσκοπος των παπικών Σύρου κ. Φραγκίσκος Παπαμανώλης προς τον σεβ. Μητροπολίτη ΠΕιραιώς κ. Σεραφείμ. Με την επιστολήν «ελέγχει» τον Ορθόδοξον Μητροπολίτη δια τας θέσεις, τας οποίας διετύπωσεν εις τον Ο.Τ χαρακτηρίζων την εφημερίδα μας ως ακραίαν, έναντι των άλλων «χριστιανικών Ομολογιών» και του Οικουμενισμού, αλλά και δια την ελεγκτικήν γραμμήν της έναντι αποφάσεων της Ιεράς Συνόδου και Ιεραρχών. Ο Παπικός επίσκοπος «κατηγορεί» τον Μητρ., Πειραιώς ότι διασπά την Ιεραρχίαν της Ελλάδος, διότι εκφράζει θέσεις αντίθετους προς αυτήν εις τα θέματα του Παπισμού και του Οικουμενισμού. Και ότι ευρίσκεται εις ευθείαν αντίθεσιν με τας θέσεις του Αρχιεπισκόπου, τας οποίας διετύπωσεν, ενώ αυτός ευρίσκετο εν τω νοσοκομείο.

Εις την ιδίαν επιστολήν, ως γνήσιον τέκνον του Βατικανού, ανακαλύπτει την διπλωματίαν της «αγάπης», με σκοπόν την ενότητα και εξυμνεί τα όσα από εκκλησιαστικής και θεολογικής απόψεως σημειώνονται εις την Τήνον. Τονίζει δε ότι, όσα υποστηρίζει ο Πειραιώς, προέρχονται από προκαταλήψεις αιώνων, λανθασμένες απόψεις περί της διδασκαλίας των Παπικών και από της έλλειψιν αλληλογνωριμίας.

Η απάντησις του Μητροπολίτου Πειραιώς είναι «δυναμική», τεκμηριωμένη και εντόνως Πατερική. Τούτο σημαίνει ότι μητροπολίτης Πειραιώς δεν θυσιάζει προς χάριν της «διπλωματίας» της αγάπης, την Αλήθειαν της Ορθοδόξου πίστεως, μένων πιστός εις τας παρακαταθήκας των Αγίων και Θεοφόρων Πατέρων της πίστεώς μας. Ο Μητρ. Πειραιώς εις την απάντησίν του:

Η απάντηση του Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ

Εν Πειραιεί τη 25η Οκτωβρίου 2007
Προς τον εκλαμπρότατον επίσκοπον κ. Φραγκίσκον Παπαμανώλη, εις Σύρον.

Εκλαμπρότατε.

Έλαβον την ημετέραν επιστολήν, καθ΄ον χρόνον τα Γραφεία της ημετέρας Μητροπόλεως Πειραιώς ήργουν και λυπούμαι διότι καθυστέρησα να απαντήσω εις αυτή. Παρακαλώ όθεν δια την Υμετέραν συγγνώμη.

Επειδή ειλικρινώς αγαπώ Υμάς ως και έκαστον συνάνθρωπόν μου, γράφω τα κατωτέρω μετά πολλής ταπεινώσεως και ενώπιον του Δομήτορος της Εκκλησίας Κυρίου Ιησού, ουχί ίνα αιτιολογήσω τας θέσεις δι' ας με ψέγετε διότι δεν είναι ιδικές μου, αλλά της Αδιαιρέτου Εκκλησίας του Θεού, άτινας εγώ ο έσχατος πάντων απλώς τα μετέφερον επί του χάρτου, ερωτηθείς σχετικώς επί του δημοσιογραφικού οργάνου των αγρυπνούντων Αδελφών της πανελληνίου Ορθόδοξου Ενώσεως, ους αδικείτε καταφώρως όταν χαρακτηρίζετε αυτούς ως δήθεν «ακραίους», ενώ οι ειρημένοι τηρούν όσα η Μία Αγία, Αδιαίρετος, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία εδογμάτισε και διασαλπίζει επί 20 αιώνας τώρα, αλλά δια να είπω προς Υμάς τα αυτονόητα ότι η Εκκλησία του Χριστού εις ην από Πνεύμα το Άγιον έθεσεν Επισκόπους ποιμένειν (Αυτήν). Ην περί εποιήσατο δια του ιδίου αίματος (Πραξ.20,2 θ), είναι η Αδιαίρετος Εκκλησία των 1000 πρώτων χρόνων. Ήστινος ακατάλυτος ιστορική συνέχεια τυγχάνει η καθ' ημάς Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία και ότι εξ αυτής **αποκοπείσα η Υμετέρα Θρησκευτική Κοινότης** δια του γνωστού σχίσματος, **απόλεσαι τη χάρη του Ζώντος Θεού και εξέπεσεν από αιρέσεως εις αίρεσιν και από ακοσμίας εις ακοσμίαν, διαστρεβλώσασα το σωτηριώδες μήνυμα του ενσαρκωθέντος Υιού του Θεού και ανατρέπουσα λόγοις και έργοις εν ανατροπήν των κατεστημένων δομών και εξουσιών, του εκπεσόντως κόσμου ην εισέφερε δια της απερινοήτου Αυτού σταυρικής θυσίας και του παναχράντου Αυτού Αίματος ο Υιός και Λόγος του Θεού.**

ΑΓΑΠΗ ΑΝΕΥ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Όθεν ευνόητον τυγχάνει ότι η θεωρία των αδελφών Εκκλησιών και η συνακόλουθος θεωρία των Κλάδων ας Υμείς ενστερνίζεστε δια του κειμένου της υμετέρας επιστολής και η θεωρία του Πετρείου «δόγματος», ην διεκήρυξε προσφάτως η Υμετέρα Θρησκευτική Κοινότης δια του εγκυκλίου «Dominus Christus» **ουδεμίαν σχέσιν** κέκτηνται προς την αδιαίρετον Εκκλησίαν των Αποστόλων, των Οικουμενικών Πατέρων και των Αγίων επτά Οικουμενικων Συνόδων.

Συνεπώς ευχερώς αντιλαμβάνεστε ότι επόμενος τοις θεσφάτοις της Αδιαιρέτου

Εκκλησίας, εξ' ης **απεκόπη** η Υμετέρα **εκπεσούσα εις αίρεσιν** θρησκευτική κοινότης, δεν δύναμαι να συναινέσω εις την Υμετέρα πλάνη και να μην είπω φιλαδέλφως υμίν ότι **Πλανάσθαι** θεωρών εαυτόν «Επίσκοπον της εκκλησίας του Θεού». Αυτοπροσδιορίζεσθε ούτως ενώ εν τη αληθεία **είσθε πνευματικώς υπεύθυνος των εν σχίσματι και αιρέσει τελούντων πιστών της Υμετέρας κοινότητος.**

Η αγάπη άνευ αληθείας στερήται ουσίας, δι' αυτό και τυγχάνει ειλικρινώς ακατανόητος η υμετέρα θέσις «δεν έπαψα να λέω στους πιστούς μας ότι ποτέ και τίποτα δεν δικαιολογεί την καταπάτηση της αγάπης, ακόμα και η υπεράσπιση της αληθείας» διότι αν ειλικρινώς αγαπώμεν δεν θα καταλείψωμεν τον αγαπώμενον εις την οικτράν του πλάνην, να συμπνίγεται εν αυτή και να πιστεύει ότι ευρίσκεται εν δικαίω.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Επί μίαν ολόκληρον χιλιετίαν **είχομεν** κοινήν πίστιν κοινόν πολίτευμα, κοινήν Ευχαριστίαν, κοινά Δόγματα, κοινήν Πνευματικότητα και κατά Θεόν άσκησιν, κοινήν Αρχήν τας Οικουμενικάς Συνόδους και την Πενταρχίαν.

Τι συνέβη λοιπόν και τα πάντα ανετράπησαν; Διατί δεν απησχόλησεν Υμάς επί 33 χρόνια, που είσθε Επίσκοπος της θρησκευτικής υμών παραδοχής;

Διατί επί 1000 έτη δεν υφίσταντο αι Υμέτεραι θέσεις περί Πρωτείου διακαιοδοσίας του επισκόπου Παλαιάς Ρώμης, περί αλάθητου αυτού, περί καθαρτηρίου, περί λυσιποίνων, περί αξιομισθιών, περί Αμολύντου Συλλήψεως, περί, περί…

Διατί εις την Αποστολικήν Σύνοδον των Ιεροσολύμων η Σύνοδος των Αποστόλων και των Πρεσβυτέρων απεφήνατο και ουχί ο καθ΄υμάς «Πρόεδρος του Κολεγίου» των Αποστόλων Θείος Απόστολος Πέτρος (Πραξ.15,22);

Διατί αι Επτά Οικουμενικαί Σύνοδοι συνήλθον εν τη Ανατολή τη κοινωνία και ενότητι του τότε Ορθοδόξου Επισκόπου της Παλαιάς Ρώμης;

Διατί ο ΚΗ' κανών της Δ' Οικουμενικής Συνόδου της Αδιαιρέτου Εκκλησίας απονέμει τα ίσα πρεσβεία εις το Θρόνον της Παλαιάς Ρώμης και εις τον Θρόνον της Νέας Ρώμης;

Πότε και διατί αυτά ανετράπησαν; Δεν απησχόλησεν Υμάς αν όχι ως κληρικός τουλάχιστον ως σκεπτόμενον άνθρωπον, που προσδοκά την Ογδόην Ημέραν και γνωρίζει ότι εγγύς εστί το τέλος των ανθρωπίνων δι' εν έκαστον εξ ημών;

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΙ

Τι θα είπητε άραγε εις τον Δομήτορα της Εκκλησίας Κύριον δια τας **εκατόμβας των δολοφονηθέντων** υπό της Υμετέρας Αιρέσεως («Ιερά Εξέτασις», «Ιεροί Πόλεμοι», «Σταυροφορίαι») εν ονόματι της δήθεν καθαρότητος της πίστεως εφ' όσον συνευδοκείτε και δεν διαχωρίζετε την Υμέτερον θέσιν εξ όλων αυτών των **κακουργιών** αλλά και το σπουδαιότερον, των ανατροπών του μηνύματος ελευθερίας, αγάπης, αποδοχής της ετερότητας του επί Σταυρού θυσιασθέντος Υιού του Θεού, ίνα μη αποθάνη ο βλάσφημος άνθρωπος;

Εσχάτως **εμακαριοποιήσατε** τον καρδινάλιον Αυγουστίνον **Στέπινατς** του Ζάγκρεμπ της Κροατίας, ηθοκόν αυτουργόν των φασιστικών ορδών των Ουστάσι του Άντε Πάβελιτς, ον το βατικανόν εφυγάδευσε εις λατινικήν Αμερικήν, και του λουτρού αίματος των **800.000 Ορθοδόξων Σέρβων**. Δεν είδον να διαμαρτύρεσθε, ούτε να διαχωρίζετε την Υμετέραν θέσιν, καίτοι επί 33 χρόνια γράφετε ότι διακονείτε την «Εκκλησίαν του Χριστού».

Εάν αυτός ο ανάλγητος και ψυχρός δολοφόνος είναι «μακάριος» τότε αυτός ο Θεός που τον αναγνωρίζει ως τοιούτον, είναι εις εμάς παντελώς άχρηστος, δεν μας είναι αναγκαίος, δεν μας αφορά. Να διατί έγραψα μετά λόγου γνώσεως αυτό που επίκρανε Υμάς. Την αλήθειαν δηλαδή ότι «**ο Παπισμός ωδήγησε στην αθεϊα**». **Ωδήγησε εις την Διαμαρτύρησιν πρώτον και εις τον Αθεϊσμόν ύστερον, διότι ελάτρευσεν έναν θεόν ηθικόν αυτουργόν εγκλημάτων, θρησκευτικών πολέμων, εκατομβών αίματος και οδύνης.** Να υπομνήσω Υμίν τους **29.000 σφαγιασθέντας Ουγενότους** της τραγικής νυκτός του Αγίου Βαρθολομαίου. Να υπομνήσω Υμίν τας εκατόμβας του λεγομένου **εκατονταετούς** θρησκευτικού πολέμου; Τι να πρωτοείπω υμίν; **Ποίος έκαυσεν επί της πυράς την Ιωάνναν της Λωρραίνης;** Η Ιερά Εξέτασις, δηλαδή ο Παπικός Θρόνος την έκαυσε ως δαιμονόπληκτη και εν συνεχεία την αγιοποιήσατε. Θα επαναλάβω παραλλάσων ολίγον το ερώτημα του μακαριστού γέροντός μου Αρχιεπισκόπου κυρού Σεραφείμ, είναι ενέργειες αυτές μιας εκκλησίας ταμιούχου της Θείας Αποκαλύψεως;

Οι ειλικρινώς αγαπώντες Υμάς, χρεωστούν να είπουν Υμίν την αλήθειαν της εκκλησίας, άλλως καταλείπουν Υμάς εν τη πλάνη των δοξασιών Υμών, μη κηδόμενοι περί του αιωνίου μέλλοντος Υμών. Διό και ακραδάντως πιστεύω ότι η μετοχή της Εκκλησίας εν ταις Υμετέραις κινήσεσιν εν Ευρώπη και αλλαχού ως και εν τοις λεγομένοις «Θεολογικοίς Διαλόγοις», ζημιοί Υμάς πρωταρχικώς και τους Υμετέρους πιστούς διότι δίδει εις Υμάς την ψευδή γεύσιν της αναγνωρίσεως και καλύψεως της Υμετέρας αστοχίας, και εγκαταλείπει Υμάς εν τη σκοτία των Υμετέρων και(ε)νοδόξων δογμάτων.

ΑΙ ΚΑΚΟΔΟΞΙΑΙ

Με αιτιάσθε εν τη Υμετέρα Επιστολή ότι δήθεν οι αποδιδόμενοι δια της επιστολής μου τη Υμετέρα Θρησκευτική Κοινότητι δογματικαί θέσεις, τυγχάνουν δήθεν «εικασίαι», γράφων χαρακτηριστικώς *«θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι και αυτά που εσείς γράφετε και παρουσιάζετε ως διδασκαλία της Καθολικής Εκκλησίας, η Καθολική Εκκλησία δεν τα διδάσκει, όπως και δεν δίδασκε και δεν διδάσκει όσα, στο πρόσφατο παρελθόν, έγραφαν τα σχολικά βιβλία θρησκευτικών και Ιστορίας με τα οποία δηλητηρίαζαν τις αθώες ψυχές των μαθητών και καλλιεργούσαν μισαλλοδοξία».*

Αντί ετέρος απαντήσεως εις τας επιτραπήτω μοι να είπω, μη ακριβείς αναφοράς Υμών, και εν ταυτώ μειωτικάς της ταπεινότητός μου, παραθέτω δύο μόνον παραγράφους εκ των **ατελειώτων κακοδοξιών της Υμετέρας Θρησκευτικής Κοινότητος** εκ του κυκλοφορηθέντος βιβλίου «Κατήχηση της Καθολικής Εκκλησίας» Βατικανό-Κάκτος έκδοσις 1996. Εν σελίδι 332 παρατίθεται:

Ο τελικός εξαγνισμός ή το Καθαρτήριο. 1030 *«Όσοι πεθαίνουν στη χάρη και στη φιλία του Θεού. άλλα χωρίς να έχουν εξαγνισθεί ολότελα, αν και είναι βέβαιοι για την αιώνια σωτηρία τους υποβάλλονται μετά το θάνατό τους σ' έναν εξαγνισμό, ώστε να κατορθώσουν την απαιτούμενη αγιοσύνη, για να εισέρθουν στη χαρά τού ουρανού»* και εν σελίδι 464 αναφέρεται: Χ Τα λυσίποινα 14/1»*Η Διδασκαλία και η πράξη για τα λυσίποινα μέσα στην Εκκλησία συνδέονται στενά με τα αποτελέσματα τού Ιερού μυστηρίου της Μετανοίας. Λυσίποινα είναι η άφεση μπροστά στο Θεό της πρόσκαιρης ποινής των αμαρτιών, η ενοχή των οποίων έχει ήδη σβησθεί, μία άφεση, πού ο πιστός, με καλές διαθέσεις και με ορισμένες συγκεκριμένες προϋπόθεσες, κατορθώνει να αποκτήσει με τη δράση Της εκκλησίας, η οποία, ως οικονόμος της λυτρώσεως, διανέμει και εφαρμόζει με την αυθεντία της το θησαυρό των αξιομισθίων τού Χριστού και των Αγίων. Τα λυσίποινα μπορούν να εφαρμοσθούν για τους ζωντανούς ή τους κεκοιμημένους»*

Δια των δογματικών αυτών θέσεων εισάγεται ναι ή όχι ο δικανισμός εν τη Εκκλησία;. Εμφανίζεται το σωτηριώδες έργον Τού Κυρίου της Δόξης ως δούναι και λαβείν τού άνθρωπου με τον Δημιουργόν του; **Καθυβρίζεται** ο ανενδεής και απείραστος παθών και επέκεινα πάσης ενδοκοσμικότητος Κύριος των οικτιρμών ως άτεγκτος και στυγνός δικαστής;

ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Αλλοιούται όλον το ήθος, διαστρεβλώνεται η Καινή Διαθήκη το Νέον Σύνταγμα Θεού-Κόσμου-Ανθρώπου και διαστρέφεται η σωτηρία πού εισεκόμισε ο τυθείς Υιός και

Λόγος τού Πατρός, εξ αυτών των **αθεολογήτων** δοξασιών.
Είναι, λοιπόν, εικασίαι αι αναφοραί μου εις τας κακοδοξίας Υμών;

Δύνασθε να είπητε εν αναφορά προς τας εκπτώσεις των ως άνω **αιρετικών** Υμετέρων τραγικών θέσεων διατί εδικαιώθη ο τελώνης και ο άσωτος και όχι ο φαρισαίος και ο πρεσβύτερος υιός της παραβολής; Και ακόμη, πώς, άνευ ικανοποιήσεως τινός η μεταμελείας εμπράκτου απηλλάγη του νομίμου λιθοβολισμού η συλληφθείσα έπ' αυτοφώρω μοιχαλίς γυνή; Και πως πρώτος οικιστής του Παραδείσου εγένετο ο ληστής εν τω Σταυρώ; Και το σπουδαιότερον, χωρεί δικανικός απολογισμός έργου εν τω αμπελώνι Του; Λησμονείτε τους ιδικούς Του λόγους "περί αχρείων δούλων;

Η επιστολή μου αύτη δεν αποτελεί διατριβήν ή μελέτην των ατελευτήτων κακοδοξιών της Υμετέρας θρησκευτικής Κοινότητος και κατά τούτο, απλάς επισημάνσεις μόνον κάμνω εν αυτή. Εκ του μεγίστου πλήθους των **Υμετέρων πλάνων** επιλέγω και μιαν ακόμη, ην έχετε περιβάλει με δογματικήν ισχύν.

Αναφέρομαι εις το νέον Δόγμα περί δήθεν **αμόλυντου Συλλήψεως της Θεοτόκου**, ο εκήρυξεν ως δόγμα πίστεως ο Πάπας Πίος ο Θ το έτος 1854 και δια να μη αμφισβητήσετε και αύθις την Υμετέραν διδασκαλίαν παραθέτω εκ του μνημονευθέντος Υμετέρου βιβλίου Κατηχήσεως την ανάλογον καταχώρησιν εν σελίδι 163. *«491 Στο πέρασμα των αιώνων η εκκλησία συνειδητοποίησε ότι η Μαρία, η Κεχαριτωμένη από τον Θεό, είχε εξαγορασθεί από τη σύλληψή της. Αυτό ομολογεί το δόγμα της Αμόλυντης Συλλήψεως, το οποίο διεκήρυξε ο Πάπας Πίος Θ' το 1854. Η μακαρία Αειπάρθενος Μαρία από την πρώτη στιγμή της συλλήψεώς Της με την χάρη μιας μοναδικής ευνοίας του παντοδυνάμου Θεού, εν όψει των αξιομισθιών του Ιησού Χριστού σωτήρα τού ανθρωπίνου γένους διατηρήθηκε άθικτη από κάθε Ίχνος της προπατορικής αμαρτίας».*

Εάν ήτο αληθής η κακοδοξία αυτή "περί αμολύντου συλλήψεως της Αειπαρθένου Θεοτόκου, δύνασθε να πληροφορήσετε ημάς πώς μετέδωσεν ανθρωπίνην Θνητότητα εις τον ενσαρκωθέντα τέλειον Άνθρωπο εκτός αμαρτίας και τέλειον Θεόν Υιόν Της; Έχετε ποτέ σκεφθή, ότι αν ήτο αληθής η Υμετέρα **πλάνη** ο θάνατος του Υιού του Θεού θα εγένετο «κατά δόκησιν», εφ όσον η θνητότης δεν θα είχε μετοδοθή εις την ανθρωπίνην φύσιν Αυτού; Αντιλαμβάνεσθε την τραγικότητα των Υμετέρων δοξασιών;

ΤΑ ΠΕΡΙ ΔΙΧΟΣΤΑΣΙΑΣ

Δικαίως αισθάνεστε ποιμαντικήν ευθύνην δια τα παρόν και τα μέλλον. Δεν ανεφέρθητε όμως, έπ' ουδενί εις τα λάθη του παρελθόντος αναγνωρίζοντες ταύτα ως

λάθη. Πλείστα εξ αυτών συνεχίζονται. Μήπως δια της αναγνωρίσεως λαθών του παρελθόντος διασαλεύεται το Παπικόν "**αλάθητον**"; Δυστυχώς είμεθα καταδικασμένοι, εάν δεν αναγνωρίσωμεν τα λάθη του παρελθόντος, να επαναλάβωμεν ταύτα εις το μέλλον, περί του οποίου ως αναφέρατε έχετε ποιμαντικήν ευθύνην και ευαισθησίαν. Περί των τοιούτων συνίσταται ταπείνωσις, Αγάπη και θείος φωτισμός, ταύτα πάντα ασύμβατα προς το εωσφορικόν αλάθητον δι' ου ανατρέπεται η Εκκλησιολογία και το Πολίτευμα της Αδιαιρέτου Εκκλησίας.

ΑΙΡΕΣΙΑΡΧΗΣ

Τέλος τυγχάνει όλως **απαράδεκτος** η παράγραφος της Υμετέρας επιστολής δι' ής επιχειρείται δι' ερμηνευτικών ακροβασιών, όπως σπαρή έρις και διχοστασία μετά του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρίου κυρίου Χριστοδούλου, ο οποίος είναι εγνωσμένος δια την ευγένειαν, καταλλαγήν και τα αγνά αισθήματα αγάπης Αυτού και χωρεί η Υμετέρα επιστολή «πέραν των πεδίλων», εφ' όσον επικαλείται το άκαιρον της ημετέρας επιστολής εν σχέσει προς την ασθένειαν του Μακαριωτάτου, όστις παρά τας Υμετέρας ερμηνείας παραμένει ακλόνητος και εδραίος εις τα λόγια τού Πατροκοσμά τού Αιτωλού, Γενάρχου του Νέου Ελληνισμού, τον οποίον συχνάκις επικαλείται και ο οποίος ομιλεί πάντοτε μετά λόγου γνώσεως και σαφηνείας ως και πλείστοι Άγιοι Μάρτυρες και Πατέρες της Εκκλησίας, από τού Αγίου Μάρκου του Ευγενικού και του Ιερομάρτυρος Κυρίλλου Α' του Λουκάρεως, έως ΚΑΙ των Σέρβων Νεομαρτύρων του Κ' (20ου) αιώνος, μεμφόμενοι τον εκπεσόντα Παπικόν Θρόνον και τον εξ αιτίας της πλάνης **Αιρεσιάρχην** Προκαθήμενον Αυτού.

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΑΤΕ ΤΗΝ ΠΛΑΝΗΝ

Κατακλείω τον λόγον παρακαλών Υμάς ίνα **αποστήτε της λατινικής κακοδοξίας και επιστρέψητε εις την Αδιαίρετον Καθολικήν Εκκλησίαν των 1.000 πρώτων χρόνων**, την Πίστιν, Θεολογίαν, Άσκησιν, Πνευματικότητα, Πολίτευμα, Αλήθειαν και Παράδοσιν της οποίας ακαινοτομήτους παρατείνει εις τους αιώνας η ιστορική συνέχεια Αυτής Ορθόδοξος Καθολική Εκκλησία. Αποτινάξατε εκ των οφθαλμών Υμών την αχλύν των χιλίων χρόνιων **κακοδόξου** ζωής και ενσωματωθείτε εις την Μίαν, Αγίαν, Αποστολικήν, Αδιαίρετον Καθολικήν Ορθόδοξον Εκκλησίαν Ήστινος **«πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν»**, ίνα **επανέλθητε** εις το Εν και Μοναδικόν Σώμα του Χριστού και εύρητε **έλεος** και **χάριν**. Αναμένοντες την Υμετέραν επιστροφήν διατελούμεν ειλικρινώς μετά πολλής αγάπης και ευχών

Ο Μητροπολίτης
Ο Πειραιώς Σεραφείμ

(*Πηγή ηλεκτρονικού κειμένου*: "Ο.Ο.Δ.Ε.", "Αντιαιρετικόν Εγκόλπιον" & "Αναλόγιον")